

varer meget længe, derved vilde behandle Landinspsecteurerne haardere end hidtil. Iøvrigt staaer dette Punkt i nøie Forbindelse med den næste eller den 6te Afstemningspost, hvor det udtrykkeligt er fastsat, at disse Forretninger skulle ledes af en Landinspsecteur, ligesom der i dette Punkt under Nr. 6 er optagen den Betaling, der er foreslaaet i Udkastet, nemlig 4 Rbd. Der er nu reist Tvivl om, hvorvidt Forretningen bør kunne foretages alene af Landinspsecturen, eller ogsaa af en Landmaaler, eller en Veibetjent. Jeg skal med Hensyn dertil tillade mig at bemærke, at fordi Udkastet bruger Udtrykket „Landinspsecteur“, er derved ingenlunde udelukket, men det er tværtimod en Selvsølge, at Landmaalere, der ere autoriserede til at foretage de samme Forretninger, som Landinspsecturer kunne foretage, ogsaa i dette Tilfælde kunne træde istedetfor disse. Der er iøvrigt ikke noget stort Antal af Landmaalere, saa at Mangelen paa saadanne Functionaarer, som her er Tale om, ikke heller i væsentlig Grad vil kunne blive afhjulpen ved, at man kan bruge Landmaalere, der ere forsynede med fornøden Autorisation. En saadan Autorisation gives deels til at fungere i enkelte Tilfælde; deels gives der stundom en almindelig Bemyndigelse, dog i Almindelighed kun for eet Aar, til at udføre disse Forretninger. Jeg troer iøvrigt, at det er aldeles nødvendigt, at Forretningen ledes af Mænd, der kunne beregne Matriculstarten og hurtigt skønne over de afgivne Jordstykkers Størrelse og Bestaenhed efter Matriculen. Det Endringsforslag, som blev forkyndt maaskee at ville komme under den 3die Behandling, synes mig derfor at lede til en indgribende Forandring i det hele Udkast. Det vil, som af den ærede Thingmand, der stillede det, selv blev erkjendt, lede til en Udsættelse af Sagens Afgjørelse; det vil lede til en dobbelt Forretning; thi i det Tilfælde, hvor de vedkommende Landmaalere ikke kunne skønne, hvilke Paragrapher, hvilke Regler, der skulle anvendes, maatte en Landinspsecteur requireres, der maatte afgjøre dette Spørgsmaal, og saa, naar det var nødvendigt, foretage en yderligere Taxationsforretning. Jeg er overbevist om, at Brugen af Landinspsecturer vil være den simpleste, letteste og, som

Jeg troer, den mindst bekvemligste Maade for alle Vedkommende til at faae Sagen afgjort. Der er ogsaa en vis Misforstaaelse i denne Sag, eller idetmindste er der Noget, der let kan give Anledning til en Misforstaaelse, der tildeels følger af Sagens Natur. Sagen angaaer vel som oftest en Ubetydelighed for hver enkelt Vedkommende; men Forretningen selv er i Reglen, idetmindste med saa Undtagelser, en stor og vidtløftig Forretning. Det ligger nemlig deri, at en Veilinie skærer en Række af Grunde, hvoraf En eter en, en Anden en anden; medens det Stykke, enhver Eier maa afgive, saaledes er en Ubetydelighed, kan Forretningen, naar det er en ny Veilinie paa flere Mile, der skal affættes, gjerne strække sig flere Mile, og den vil altsaa udfordre et stort og langvarigt Arbejde. Naturligvis kan der ogsaa være Tale om mindre Forretninger af mindre Udstrækning, men i Reglen er det, at vente, at Forretningen vil være temmeligt langvarig og omstændelig for den Mand, der skal udføre Arbejdet, saameget mere, som det er at vente, at det skal fremmes paa eengang for hele Veilinen, med Hensyn til alle de Forandringer, der ere foretagne med den i hele det forløbne Aar, det vil sige, saaledes som det er foreskrevet saavel i Veiforordningen, som i Placaten af 6te August 1800, at nemlig Taxationsforretningen bør erhverves paa en bekvem Tid af Aaret og anmeldes strax efterat Veiarbejdet for eet Aar er tilendebragt. Det paa ligger altsaa de Autoriteter, som forestaae Arbejdet, at søge at fremme Forretningen under Gæt, og dette er saa bestemt paalagt dem, at der er tilføjet, at, naar det ikke skeer, skal Vedkommende have tabt al Ret til Godtgjørelse. Det kan nu vel være tvivlsomt, om dette blot skulde udstrække sig til Godtgjørelsen for Jorden, eller om ikke Afgangen til at faae Afkrøvning i Matriculen senere alligevel stod dem aaben. Det er imidlertid en Selvsølge, at saasnart Indenrigsministeriet eller Matriculscointoret er kommet i Besiddelse af Veilinen, bliver det Fornødne foranstaltet, og Vedkommende faae Afkrøvning i Matriculen efter de hidtil gjældende Regler for deres Vedkommende; men det har hidtil taget megen Tid med Omordningen af disse Sager; Hovedlandveiene ere vel nu allevegne